

sammenhæng i forhold til, hvordan vi vil definere levedygtighedskriteriet, så hvis fru Gitte Seeberg ikke kan svare på det i dag, så vil jeg da blot opfordre Det Konservative Folkeparti til at gå ind i den debat også i stedet for at lade sig nøje med en årlig redegørelse, som jeg forstod på ordførerens indlæg her i dag.

Anne Baastrup (SF):

I SF er vi grundlæggende tilfredse med den svangerskabsafbrydelseslov, som vi har, og vi har stor respekt for den måde, samrådene har forvaltet loven på.

På baggrund af den seneste kritik, der har været inden for de sidste par år, gik vi også positivt ind i en diskussion, da Kristeligt Folkeparti fremsatte deres beslutningsforslag sidste år, idet vi var indstillet på at tage den etiske diskussion, indstillet på at forholde os til flertals- og mindretalsindstillinger fra Etisk Råd.

Det, der har været afgørende for den indstilling, jeg fik her i dag – og jeg skal nok i parentes sige, at det ikke er helt sikkert, at gruppen står fuldstændig bag – er samrådenes hidtidige arbejdsform, ros til dem; det meget grundige arbejde, de har lavet på et meget kvalificeret grundlag, mener jeg vi skal kvittere for.

Det, der så også er afgørende for os i tilslutning til lovforslaget, er, at Sundhedsstyrelsen aktivt arbejder på at forbedre information til abortsøgende.

Det, vi jo også kan bruge udvalgsarbejdet til, er at finde ud af: Hvad vil det sige at være levedygtig? Skal vi med den her lovgivning på den måde, som selve lovtæksten er formuleret, så se frem til, at retten til fri abort inden for 12 uger droppes efter nogle år? Det tvivler jeg på der er konsensus om i Folketinget. SF vil i hvert fald være meget præcise i vores ønsker til justitsministeren for at få afgrænset: Hvad er konsekvenserne ved, at man tager sådan en generel bestemmelse om levedygtighed ind som den dispensationsmulighed eller mangel på dispensationsmulighed, der så ligger for de meget svære sager?

Det, der så også har været afgørende for os i støtten til det her lovforslag, er formuleringen i § 2, som jo ikke ændres i det her lovforslag, og der vil jeg så fremhæve, hvad der står i § 2. Der står, at selv om 12. svangerskabsuge er udløbet, kan en kvinde uden særlig tilladelse få sit svangerskab afbrudt, hvis indgrebet er nødvendigt for at afværge fare for hendes liv eller for alvorlig forringelse for hendes legemlige eller sjæle-

lige helbred og denne fare udelukkende eller ganske overvejende er lægeligt begrundet.

Der ligger en bestemmelse her, som jeg tror det er helt afgørende nødvendigt at vi også får afdækket, for man kunne jo forestille sig, at der var mennesker på psykiatriske hospitaler, hvor lægerne ikke havde været opmærksomme på en enkelt graviditet. Man kunne forestille sig, at der ville være meget store lægelige konsekvenser forbundet med, at den pågældende var tvunget til at gennemføre sin graviditet, selv om lægerne ikke eller selv om hun selv ikke havde opdaget, at hun var gravid så langt henne. Det her er et meget, meget vanskeligt etisk spørgsmål.

Umiddelbart siger jeg: SF støtter lovforslaget, således som det er formuleret, men vi skal bruge udvalgsarbejdet til at være helt, helt sikre på, hvad det konkret er, vi stemmer for, når lovforslaget går til tredjebehandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00

Mødet udsat kl. 11.59

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Birthe Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti er vi faktisk godt tilfredse med det forslag til lovændring fra justitsministeren, som vi behandler her i dag, og som jo er den direkte udløber af det forslag fra Kristeligt Folkeparti, som vi behandlede i sidste samling.

Der sker nogle stramninger med det her lovforslag, men der bliver ikke indført nogen fast øvre grænse for, hvor sent i svangerskabet der skal kunne gives tilladelse til abort. Med det her forslag skal levedygtigheden vurderes individuelt for den enkelte gravides foster, og det må vi sige at vi synes er en helt udmærket idé.

Det gode ved forslaget er, at muligheden for en dispensation fra levedygtighedskriteriet nu er til stede, såfremt der opstår en fare for, at barnet bliver sygt, enten fordi der er nyopdagede skader på fosteret, eller fordi visse arvelige anlæg har udviklet sig på en sådan måde, at